

נולדה בסטאשוב, פולין
 ב – 17.2.1910
 נפטרה ב- 5.4.1966
 אחות לחיה (שלו)

נולדה למשפחה אדוקה. התייתמה מאביה בגיל צעיר ובמסירות נפש טיפלה באם חולה, ועשתה לידה ימים ולילות ללא לאות.

בגיל 15 הצטרפה לשומר-הצעיר, היה שותפה להכשרה לקראת העלייה לארץ, ועלתה באניית המעפילים הבלתי-ליגאלית הראשונה "וולוס". ביום שעלתה על הספינה מתה אמה. דבורה ידעה זאת אבל החליטה לא להחמיץ את ההזדמנות, וזאת משום שלא הצליחה להשיג במשך זמן רב אישור עלייה.

בארץ הצטרפה לקבוצת "פלנטי" ועשתה עימה את כל הדרך: תקופת-ביניים ברחובות, התיישבות ברמת-יוחנן, מעבר לבית-אלפא ב"טראנספר" (יולי 1940).

בקיבוץ עבדה בגן-הירק ולאחר שחלתה – במחסן הבגדים.

הנקה לזרסון: "עבדנו בגן-הירק מספר שנים. תמיד הערכתי את דבקוּתה בעמל הכפיים. מסירותה לעבודה וחריצותה עשו עליי רושם עז... לא פעם בבקרי אותה אחרי העבודה, מצאתיה במיטה, מתאוננת על מחושים ועייפות רבה, אך למחרת הופיעה בין הראשונים בגן".

פישל מקובר: "מיומה הראשון לא ידעה גבול בהתמכרותה לכל עבודה שעשתה. מן העמלניות בקיבוץ היתה. עמל ללא תלונה, כמצוות-חיים, כיסוד הקיום האנושי טבועים היו באישיותה... דבורה צעדה בדרכי חיינו לבדה, צעדה במשעול העולה של ענווי עולם. היא היתה אישה בודדה, אך לא אלמונית. אהבתה את חיי הקיבוץ ומאבקה בתוכו הוציאו אותה מאלמוניותה".

מתה ממחלה ממארת.